



Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ea.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panaszügyében folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a szolgálati fellépés módja, valamint az alkoholszonda alkalmazásának elmaradása tekintetében

h e l y t a d o k,

egyebekben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf. 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos postai úton terjesztette elő a panaszát a vele szemben foganasított rendőri intézkedéssel szemben, amelyet kiegészített.

A panaszos előadta, hogy *-n a reggeli órákban közúti baleset részese volt a kereszteződésénél, ezért rendőri intézkedést kértek. Elmondása szerint közvetlenül a baleset bekövetkezése előtt egy rendőrautó állt mögötte a kereszteződésben, így az abban ülő rendőrök nagy valószínűséggel láthatták az ütközést, azonban ők azt mondták, hogy mennek tovább, és a 107-et kell hívni, ha rendőri intézkedésre van szükség. Sok idő elteltével 2 gyalogos járőr érkezett a helyszínre, akik hosszas értekezés után járőkocsis rendőröket hívtak.

A gyalogos járőrök megkérdezték a panaszostól és a baleset másik résztvevőjétől is, hogy fogyasztottak-e alkoholt. Azt mondták, hogy a kiérkező járőkocsis rendőrök majd ezt alkoholszondával ellenőrizni fogják. Miután a panaszos hazaért, akkor jutott eszébe, hogy ez az intézkedés elmaradt, a kiérkező járőkocsis rendőrök nem fújattak se vele, se a másik illetővel alkoholszondát, még csak meg sem kérdezték, hogy fogyasztottak-e alkoholt. A panaszos megjegyezte, hogy ő maga absztinens és egyáltalán nem fogyasztott alkoholt, de ugyan ezt nem tudhatjuk a másik félről. Ráadásul a helyszínen nem történt megegyezés, így rendőrségi eljárás indult.

A panaszos megítélése szerint mulasztott a rendőrség, hogy nem alkalmazott alkoholszondát az intézkedés során, mivel így nincs rá bizonyíték, hogy a baleset másik résztvevője fogyasztott-e alkoholt, akár előző este, tekintettel arra, hogy munkaszüneti napra virradó kora reggeli órától van szó, és esetlegesen még alkoholos befolyásoltság alatt vezethette a járművet. Erre való figyelemmel pedig az eljárást lefolytatni hitelesen nem lehet.

A panaszos sérelmezte, hogy a járőkocsival érkezett rendőrhölgy olyan jegyzőkönyvet íratott vele alá, ami nem az általa elmondottakat, hanem kizárólag egyoldalúan a baleset másik résztvevője által elmondottakat tartalmazta, de azt mondta, hogy ezt alá kell írni, és majd emellé mellékelik a panaszos által írt jegyzőkönyvet is.

A panaszos a beadványához mellékelte az egyetlen dokumentumot, a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály által kiállított igazolást, amit az intézkedés során kapott.

A panaszos a Panasztestület felhívására a fentiekben túl az alábbiakkal egészítette ki a panaszát.

Miután a gyalogos rendőrök eldöntötték, hogy járőkocsis rendőröket hívnak, minimum fél óra telt el azok kiérkezéséig. Se a gyalogos rendőrök, se a járőkocsis rendőrök nem mutatkoztak be, és nem is közölték az azonosító számaikat.

A gyalogos járőrök készségesek voltak és a panaszost és a másik felet is nyugodtan végighallgatták, a járőkocsival érkező két rendőr közül a rendőrhölgy viszont udvariatlan és arrogáns volt, ő nem igazán volt kíváncsi a panaszos verziójára. Ő írta a jegyzőkönyvet és kizárólag csak azt írta bele, amit a baleset másik résztvevője adott elő, teljesen figyelmen kívül hagyva, amit a panaszos elmondott. A panaszos közölte a rendőrnővel, hogy nem ért egyet, azzal amit leírt, de ő azt mondta, hogy ezt akkor is kötelező aláírnia, így aláíratatta vele is az összes oldal alját. A panaszos állítása szerint a jegyzőkönyvének nagy része az aláíráskor még nem volt kitöltve, ezért rákérdezett ennek okára, amelyre a rendőrnő azt felelte, hogy majd a hiányzó részeket ő egyedül kitölti a kapitányságon, és a panaszos csak írja alá a lap alját az összes oldalon. Tehát lényegében a panaszos azt sem tudja sajnos, hogy részleteiben mit írt alá.

A panaszos sérelmezte a rendőrő udvariatlanságát, amely abban is megnyilvánult, hogy amikor a saját jegyzőkönyvét írta, említette, hogy a személyi igazolvány száma beírásához majd kelleni fog a rendőrőnél lévő igazolványa, mert azt nem tudja fejből. Erre a rendőrő arrogáns, lekezelő stílusban azt mondta, hogy reméli a többi adat kitöltéséhez (név, lakcím) nem kell igazolvány és a panaszos azokat tudja fejből, a személyi igazolvány számot pedig majd ő egyedül beírja.

A panaszos a vele szemben fogantatott rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőrök az intézkedés megkezdésekor nem közölték az azonosító számaikat,
2. a rendőrök nem alkalmaztak alkoholszondát egyik részessel szemben sem,
3. a baleseti jegyzőkönyv a másik fél elmondása alapján, egyoldalúan került kitöltésre,
4. a rendőrő kulturálatlanul viselkedett.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a közlekedési szabálysértés gyanúja miatt, a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett. A Panasztestület a rendelkezésre álló adatokra támaszkodva nem tudott abban a kérdésben állást foglalni, hogy terheli-e mulasztás a panaszos mögött haladó rendőröket. A Panasztestület nem állapította meg a panaszos tisztességes eljárásához fűződő jogának sérelmét azon kifogása miatt, hogy a rendőrök késedelemmel érkeztek ki a helyszínre, ugyanakkor megállapította a panaszos tisztességes eljárásához fűződő jogának csekély fokú sérelmét a szolgálati fellépés mód miatt. A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség szakszerűen folytatta el az intézkedést a jegyzőkönyvfelvétel és a tényállástisztázása szempontjából, ugyanakkor az intézkedő rendőrök elmulasztották az alkoholos befolyásoltság ellenőrzését, ezért sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga. Azonban az ellentmondó bizonyítékok miatt az emberi méltósághoz való alapjog sérelme nem megállapítható a rendőri hangnem vonatkozásában.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,
- igazolás elnevezésű irat,
- előterjesztett panasz-kiegészítés,
- küldés leírása elnevezésű irat,
- a Rendőrkapitányság vezetőjének átirata,
- rendőri jelentések,
- ügyelet küldési napló,
- jegyzőkönyv közúti baleset helyszínen végzett helyszín meg szemléléséről és annak részét képező jelentés feltehetően szabályszegést elkövető (feltételezett okozó) meghallgatásáról, valamint feljegyzés meghallgatott személy (tanú) elmondásáról,

- jelentés anyagi káros közúti közlekedési balesetről.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panaszok vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

1. A szolgálati fellépés módja

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) és (2) bekezdése alapján „Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.

(2) A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

A panaszos állítása szerint se a gyalogos rendőrök, se a szolgálati gépkocsival kikerülő rendőrök nem mutatkoztak be, és nem is közölték az azonosító számaikat.

A Panasztestület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét állapította meg, amely sérelmet csekély fokúnak értékelte.

A szolgálati fellépés módjával és körülményeivel kapcsolatban az intézkedő rendőrök nem nyilatkoztak, ugyanakkor a Rendőrkapitányság vezetőjének (továbbiakban: kapitányságvezető) jelentése szerint az Rtv. 20. § (2) bekezdésének teljesülése érdekében a helyszínre érkező rendőrök az érkezést követően bemutatkoztak, azonban további igazolásukat egyik fél sem kérte.

Tekintettel arra, hogy a rendőri jelentések a panaszos állítását érdemben nem cáfolták, ezért a Panasztestület döntésével értek egyet és a panasz megalapozott.

2. Alkoholszonda használata

Az ittaság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 8. pontja szerint „*A rendőr közlekedési baleset esetén alkoholteszterrel vagy alkoholszondával köteles ellenőrizni - lehetőleg már a helyszínen, az intézkedés kezdetén - a balesetben részes járművek vezetőit és azokat a személyeket, akiknek magatartása a felelősség megítélésében jelentőséggel bírhat (pl. személyzet, utas, gyalogos).*”

A közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (továbbiakban: Utasítás) 12. pont k) alpontja szerint „*A baleset helyszínét alapvetően a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló miniszteri rendeletben (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) foglaltaknak megfelelően kell biztosítani, amelynek keretében a szemlebizottság, illetve a szemlét lefolytató helyszínelő (intézkedő rendőr) feladata különösen:*

k) az ittaság és a vezetési képességre hátrányosan ható szer fogyasztásának ellenőrzése.”

A panaszos elmondása szerint a gyalogos járőrök megkérdezték tőle és a baleset másik résztvevőjétől is, hogy fogyasztott-e alkoholt, illetve azt a tájékoztatást adták, hogy a kikerülő járőrkocsis rendőrök majd ezt alkoholszondával ezt ellenőrizni fogják, azonban ez nem történt meg. A panaszos megítélése szerint mulasztott a rendőrség, hogy nem alkalmazott alkoholszondát az intézkedés során, mivel így nincs rá bizonyíték, hogy a baleset másik résztvevője fogyasztott-e alkoholt, és erre való figyelemmel pedig az eljárást lefolytatni hitelesen nem lehet.

A Panasztestület a rendőrség mulasztását állapította meg a tekintetben, hogy a balesetben résztvevők alkoholos befolyásoltságának ellenőrzése elmaradt, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét állapította meg.

A rendelkezésre álló rendőri jelentés szerint az intézkedés óta eltelt időre tekintettel az alkoholteszter alkalmazásával kapcsolatban nyilatkozni nem tudott.

A másik rendőr jelentése szerint mozgóéri feladatot láttak el a kérdéses napon, amelybe közrendvédelmi feladatok tartoznak, így Spiratest Indikátor, valamint elektromos alkohol teszter a helyszínen nem volt náluk.

A kapitányságvezető jelentése szerint a rendőrök az eligazításukat megelőzően az alegység készletből egy LION-500 típusú elektronikus alkoholtesztet vettek át. A rendőrök az alkoholszonda alkalmazását figyelmetlenségük miatt mellőzték. Az alkoholszonda működőképes állapotban volt, hitelesítése érvényes volt. A memóriából kinyert adatokból látható, hogy azzal mérést nem hajtottak végre.

Megállapítható, hogy a rendőrök az alkoholszonda alkalmazásának tárgyi feltételeivel a helyszínen rendelkeztek, azt csupán figyelmetlenségből nem használták annak ellenére, hogy az ORFK utasításban foglaltak erre kötelezi őket.

A fenti mulasztás alapján a Panasztestület állásfoglalásával egyetértve a panasz megalapozott.

3. A baleseti jegyzőkönyv egyoldalú kitöltésének vizsgálata

Az Utasítás 37. pont g) és h) alpontja alapján *„A bizottság vezetője, illetve ennek hiányában az eljárási cselekményt végrehajtó helyszínelő a helyszínbiztosításra vonatkozó feladatokon túl köteles különösen az alábbiakra:*

g) a baleset részeseinek, tanúinak meghallgatására, illetve az erre irányuló intézkedések megtételére,

h) az eljárási cselekmény jegyzőkönyvének és mellékleteinek pontos, hiteles elkészítésére, illetve elkészíttetésére és ellenőrzésére,

Az Utasítás 96. pontja szerint *„Az elsődleges tájékozódás után lehetőleg azt a személyt kell elsőként meghallgatni, aki a legnagyobb valószínűséggel fog érdemi adatokat közölni, így azt, akinek a balesetért való felelőssége vagy a baleset résztvevői irányába fennálló elfogultsága nem merült fel, a kívülálló tanút, a jármű utasát. A sorrend megállapításánál másodlagos szempont annak figyelembe vétele, hogy a balesetnek ki mennyi részletét figyelhette meg, a balesetről milyen részletesen tud nyilatkozni.”*

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése értelmében *„A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”*

A panaszos elmondása szerint a rendőrnő rögzítette a jegyzőkönyvet, amelybe kizárólag az került rögzítésre, amit a baleset másik résztvevője mondott, a panaszos elmondását – állítása szerint – teljesen figyelmen kívül hagyták. A panaszos közölte a rendőrnővel, hogy nem ért egyet azzal, amit leírt, de ő azt mondta, hogy ezt akkor is kötelező aláírnia, így aláíratatta vele az összes oldal lapalját. Azt mondta, hogy majd úgyis csatolják azt a jegyzőkönyvet is, amit a panaszos írt. A panaszos állítása szerint a jegyzőkönyvének nagy része az aláíráskor még nem volt kitöltve, ezért rákérdezett ennek okára, amelyre a rendőrnő azt felelte, hogy majd a hiányzó részeket ő egyedül kitölti a kapitányságon, és a panaszos csak írja alá a lap alját az összes oldalon. Tehát lényegében a panaszos azt sem tudta, hogy részleteiben mit írt alá.

A rendőri jelentés szerint a helyszínen mindkét felet meghallgatta, majd kitöltötte velük a helyszínen kitöltendő tanú meghallgatásáról szóló jegyzőkönyvet. A helyszín megszemléléséről szóló jegyzőkönyvet mindkét féllel ismertette, mellyel kérdés nélkül egyet értettek a felek, azt aláírásukkal igazolták.

A kapitányságvezető jelentése szerint a mozgóőri szolgálatot ellátó rendőrök és a gépkocsizó járőrök is meghallgatták mind a két személy elmondását a balesettel kapcsolatosan. A mozgóőrök a beszerzett információkról tájékoztatták a gépkocsizó járőr tagjait. A helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv „kézzel írott” példányába rögzítette a gépkocsivezetők által elmondottakat, amelyet a gépkocsivezetők elolvasás után aláírásukkal láttak el. A jegyzőkönyv tekintettel az időjárási viszonyokra a szolgálati gépkocsiban készült el. A panaszos által elmondottakat a közúti közlekedési baleset helyszínén végzett helyszíni szemléről készített jegyzőkönyv részletesen és pontosan tartalmazza. A jegyzőkönyv kitöltése teljes egészében a helyszínen történt.

A helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv Robotzsaruból kinyomtatott példányát megtekintve megállapítható, hogy kellő részletességgel tartalmazza a helyszínen megállapított

körülményeket, továbbá rögzíti a panaszos részletes és a panaszbeadványnak megfelelő egyes szám első személyű nyilatkozatát a balesettel kapcsolatban.

Megállapítható, hogy a jegyzőkönyvet teljes egészében a helyszínen töltötték ki a rendőrök, így annak tartalmát a panaszos megismerhette, és az intézkedő rendőr a tényállás tisztázása érdekében a panaszos elmondását is figyelembe vette, ezért a panasz alaptalan.

4. A rendőrnő kulturálatlan intézkedése

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapest, 2007. július 04-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtitkárának, az Országos Rendőrfőkapitányának, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtitkárának közös nyilatkozata (továbbiakban: Etikai Kódex) 1. pontjának második része alapján *„Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”*

Az 5. pont szerint: *„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”*

A 7. pont utolsó mondata szerint: *„Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”*

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrnő arrogáns, udvariatlan és lekezelő volt vele szemben, különösen a jegyzőkönyv kitöltésénél.

A rendőr jelentése szerint az intézkedés hangneme nem volt eltérő bármilyen más intézkedéstől.

A kapitányságvezető jelentése szerint az intézkedés hangneme nyugodt, az elvárt, a közszolgálati szférában alkalmazott tiszteletteljes hangnemben zajlott.

A panaszos és a rendőrök elmondása közül a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el. A panasz e tekintetben alaptalan.

V.

A Panasztestület az állásfoglalása elkészítése során azt is megvizsgálta, hogy a rendőrség az intézkedési kötelezettségének késedelem nélkül eleget tett-e, a panaszos mögött haladó rendőröknek volt-e intézkedési kötelezettsége, a késedelmes intézkedésnek mi volt az oka.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezeket a kérdésköröket nem sérelmezte, a beadványában és annak kiegészítésében csupán tényként állapította meg, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e*

körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Pp. 195. § (1) és (7) bek., 330. § (2) bekezdése;
- Ket. 100. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bek., 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bek., 50. § ;
- Rtv. 93/A. (2) bek., 92. § (1) bek., 20. § (2) és (3) bek., 2. § (1) bek.,
- Szolgálati Szabályzat 5. § (1) és (2) bek.
- ORFK Utasítás 8. pontja.
- Utasítás 12. pont k) alpontja, 37. pont g) és h) pontja. 96. pont.
- Etikai Kódex 1., 5. és 7. pontja.

Budapest, 2015. július „ ”.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**